

Tích đức không cần ai thấy, hành thiện tự có Trời biết
Bởi anguyen

Điều đáng sợ của hành động làm ác, không phải là bị người khác phát hiện, mà là chính mình tự biết; điều đáng khen của hành động lương thiện, không nằm ở lời khen của người khác, mà là nằm ở sự an vui của chính mình.

Yêu không phải là tìm kiếm một người hoàn hảo, mà là, phải học cách dùng đôi mắt hoàn hảo, để ngắm nhìn một người không hoàn hảo.

Tích đức không cần người khác thấy, hành thiện tự có Trời biết.

Người làm việc thiện, phúc tuy chưa đến, họa đã đi xa. Người làm việc ác, họa tuy chưa đến, phúc đã đi xa. Người làm việc tốt, giống như cỏ trong vườn xuân, không thấy trưởng thành, lâu ngày sinh sôi. Người làm việc ác, giống như đá mài dao, không thấy hao tổn, lâu ngày mới mòn.

Phúc họa vô môn luôn tại tâm (ý nói phúc và họa không có cửa để chúng ta đi vào nó, mà nó được hình thành qua suy nghĩ tốt hoặc xấu trong tâm của chúng ta).

Điều đáng sợ của hành động làm ác không phải là bị người khác phát hiện, mà là chính mình tự biết. Điều đáng khen của hành động lương thiện, không nằm ở lời khen của người khác, mà là nằm ở sự an vui của chính mình.

Đời người, có bao nhiêu toan tính, thì có bấy nhiêu đau khổ.
Có bao nhiêu khoan dung, thì có bấy nhiêu niềm vui.

Đau khổ và niềm vui đều là sự phóng chiếu của tâm linh, giống như trong gương có cái gì, là do sự vật đứng trước gương quyết định.

Trong lòng không buông bỏ được, tự nhiên sẽ thành gánh nặng, gánh nặng càng nhiều, đời người càng không vui.

Tâm toan tính giống như cái túi quần, tâm khoan dung giống như cái phễu. Tâm phức tạp thích toan tính, tâm đơn giản dễ vui vẻ.

Biết khoan dung, con đường đời mới có thể càng đi càng rộng. Oán hận là một ly rượu độc, cái bị giết chết là niềm vui của chính mình.

Dùng sai lầm của người khác để trừng phạt bản thân, là một chuyện vô cùng ngu xuẩn. Vậy chi bằng, tha thứ cho lỗi lầm của người khác, vui vẻ với cuộc đời của mình. Không khoan thứ cho người khác, thật ra là đang không bỏ qua với chính mình.

Tấm lòng của một người có thể dung chứa được bao nhiêu người, thì có thể thắng được bấy nhiêu lòng người. Tấm lòng rộng mở, mới có thể thành tựu sự nghiệp, mới có đời người yên bình và vui tươi. Tâm rộng lớn, thì tất cả mọi chuyện đều nhỏ hết.

Chuyện lớn chuyện khó, xem cách đảm đương. Nghịch cảnh thuận cảnh, xem tấm lòng.

Là vui hay giận, xem tu tính. Có mất có được, xem trí tuệ. Là thành là bại, xem kiên trì.

Mọi chuyện thuận theo tự nhiên. Vạn sự xử trí an nhiên. Lúc đắc ý điềm nhiên. Lúc thất ý thản nhiên. Gian nan trắc trở xem như tất nhiên. Trải nghiệm hết vô thường mới ngộ ra.

Uống loại trà thanh khiết, ngậm cái miệng thị phi, kết giao bạn ngộ đạo.

Tình yêu đích thực, là chấp nhận, không phải chịu đựng; là ủng hộ, không phải chi phối; là hỏi thăm, không phải chất vấn.

Tình yêu đích thực, phải cảm ơn, cũng phải xin lỗi; phải ân cần, cũng phải thông cảm; phải nhận lỗi, cũng phải sửa lỗi.

Tình yêu đích thực, không phải nghi ngờ lẫn nhau, mà là cùng nhau nhìn về một hướng.

Thật ra, yêu không phải là tìm kiếm một người hoàn hảo. Mà là, phải học cách dùng đôi mắt hoàn hảo, để ngắm nhìn một người không hoàn hảo.

-